

РЕШЕНИЕ

№ 601

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10276** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от В. Д. М. срещу Отказ рег. № 227р-18211/ 09.09.2020г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на III РУ към СДМВР. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен при липса на мотиви, в нарушение на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила. Оспорващият иска от съда да отмени оспореното решение и да му присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Началника на III РУ към СДМВР чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 136700-1422 от 18.08.2020г. /л.16/ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самозащита, депозирано от оспорващия до началника на 03 РУ - СДВР. Към преписката са приложени:

медицинско свидетелство и медицинско удостоверение №206184/14.08.2020г. от ЦПЗ „Проф. Н.Ш.“ – [населено място], удостоверяващо, че оспорващият М. не се води на диспансерен отчет и че към момента на прегледа няма данни за психично заболяване; удостоверение за завършен курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие № 5669/2020г., издадено от СДВР; свидетелство за съдимост рег.№ 682/20.08.2020г. от СРС с отбелязване, че лицето не е осъждано; удостоверение рег. № И-24363/13.08.2020г. от НСлС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; диплома за завършено средно образование и вносна бележка за заплатена такса.

В докладна записка рег. № р-17110 от 25.08.2020г. от мл. експерт Г. И. /л.27/ е посочено, че в хода на проверката е установено, че лицето В. Д. М.: живее на посочения от него адрес; няма данни за психически заболявания и до настоящия момент при ПИ за района няма данни за налагани мерки по Закона за защита от домашно насилие. Предлага се изпращане до Група „КОС“ при ОЗ РУ- СДВР.

Видно от докладна записка рег. № р-17299 от 27.08.2020г. от инспектор Ц. Д. /л.29/, от извършеното проучване за нов кандидат - В. Д. М., е установено, че същият е регистриран в масивите на МВР по 9 ЗМ като извършител на престъпления съответно по: чл.325 от НК /1999г./, чл. 129 от НК /1999г./, чл.216 от НК /1999г./, чл.195, ал.1, т.3 от НК /2000г./, чл.343б, ал.1 от НК /2005г./, чл.208 от НК /2008г./, чл.170, ал.2 от НК /2009г./ и чл.355, ал.1 от НК /2010г./ Сочи се, че до настоящия момент не е получавана друга информация М. да поддържа контакти с криминално проявени лица или сам да извършва престъпна дейност. Няма данни за употреба на наркотични вещества. Няма получени сигнали за извършени други престъпления или нарушения на обществения ред от лицето. Предлага се изпращане до Група „КОС“ при ОЗ РУ- СДВР.

В докладна записка на служителя по „КОС“ при ОЗ РУ - СДВР рег. № 227р-17359 от 27.08.2020г. /л.24-25/ са изложени резултатите от проверката по заявление вх. № 136700-1422 от 18.08.2020г. Установено е, че по отношение на жалбоподателя има издаден отказ УРИ 227р-7223/30.03.2020г. на Началника на ОЗ РУ към СДМВР за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие.Отказът е връчен лично на М. на 01.04.2020г.

На 28.08.2020г. на оспорващия е връчено съобщение УРИ 227000-9402/28.08.2020г. за започнато производство за издаване на административен акт – Отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие /л.23/ по подаденото от него заявление, в което е посочено, че от извършената проверка е установено, че липсва основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаване на исканото разрешение.

В указания му съгласно чл.34, ал.3 от АПК 7 дневен срок В. Д. М. е подал възражение УРИ 227000-9232/02.09.2020г. /л.19-20/. В него е посочил, че получаването на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие му е необходимо с цел сигурност на лична търговска дейност, за сигурността на личните му активи, както и е възможност за кандидатстване за работа в съответния сектор. Посочва също като причина осигуряване на семейна защита и защита на дома.

С оспорения Отказ рег. № 227р-18211/ 09.09.2020г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на ОЗ РУ към СДМВР, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че доказването на необходимостта при издаване на

разрешение за придобиване чрез закупуване на огнестрелно оръжие, е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ и законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства, от които да е видно, че действително е налице основателна причина. Не са представени никакви доказателства относно съществуваща или потенциална опасност за живота, здравето или имуществото на М., както и на членовете на неговото семейство. Изтъкнато е, че издаването на разрешение за служебни цели е подчинено на различен режим от това за лични нужди. Освен това придобиването на лично оръжие не може да бъде предпоставка за кандидатстване за работа, тъй като то е за граждански цели – за самоотбрана. Отказът е връчен на оспорващия на 15.09.2020г. Същият е обжалван в срок по съдебен ред с жалба от 28.09.2020г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на 03 РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за започналото административно производство за отказ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. Даденият му от административния орган 7 - дневен срок за възражения и обяснения е максималният регламентиран срок по чл. 34, ал. 3 от АПК. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че срокът следвало да бъде 30 – дневен съгласно чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ. Срокът, визиран в тази разпоредба касае случаи, в които се констатира нередовности, които ако не бъдат отстранени, имат за правна последица прекратяване на административното производство /чл. 83, ал. 3 от ЗОБВВПИ/, а не произнасяне по същество, какъвто е случая. Няма спор, че заявление вх. № 136700-1422 от 18.08.2020г. е редовно, доколкото заявителят е представил всички изискуеми по закон документи.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на М. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни

оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие.

В настоящият случай М. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да придобие късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, която конкретизира във възражението си от 02.09.2020г., че искането е с цел осигуряване на семейна защита и защита на дома, сигурност на лична търговска дейност, за сигурността на личните му активи, както и е възможност за кандидатстване за работа в съответния сектор. По делото липсват доказателства, установяващи срещу оспорващия или членовете на неговото семейство да са налице не само конкретни, а въобще никакви заплахи за живота и здравето им, нито пък да са били жертва на престъпления или посегателства срещу личността и имуществото им в това им качество.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица - търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорващият не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визиран в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 500 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба №

1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.
Волен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от В. Д. М. срещу Отказ рег. № 227р-18211/ 09.09.2020г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на III РУ към СДМВР.

ОСЪЖДА В. Д. М., ЕГН [ЕГН], с постоянен и настоящ адрес : [населено място], ж.к. Света трица“ № 366А, вх.А, ет.б, ап.18 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :